

NUMĂRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIECĂREI LUNI
și se plătesc tot-o-una înainte

În București la casa Administrației.
Din Județe și Străinătate prin mandate postale.
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50
Șase luni . . . 15 . . . 25
Trei luni . . . 8 . . . 13

Un număr în străinătate 15 bani

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevărul

Să te ferești, Române! de cuiu strein în casă.

V. Alexandri.

NUMĂRUL 10 BANI

ANUNCIURILE

În BUCUREȘTI și JUDEȚE se primesc
NUMAI în ADMINISTRAȚIE.

Din STRĂINĂȚATE, direct la administrație și
în toate Oficiile de publicitate.

Anunțuri la pagina IV . . . . . 0.30 b. linia
III . . . . . 2. — lei
II . . . . . 3. — lei

Inserțiunile și Reclamele a lei rândul.

LA PARIS, ziarul se găsește de vânzare cu nu-
mărul la Klopaal No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĂR VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAȚIA

111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŪ

REDAȚIA

111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

JAF ȘI INFAMIE

Conjunctivita granuloasă

CRONICA DIN SLĂNIC

O CRIMĂ

ANALIZA CHIMICĂ

O ESCHROCHERIE

UN OM FRICOS

LACRIMILE JEANEI

București, 25 Iulie 1891.

Jaf și infamie

Ceea ce se petrece cu așa porci-
dita vânzare a moșiilor Statului la
țărani, este un jaf și o infamie.

Noi am avut dreptate, când din
capul locului am înfierat legea reac-
ționară și mincinoasă, cu care clasa
stăpânitoare și arhi-reacționară de
la noi a căutat să astupe gura țe-
rânului ajuns la sapă de lemn și
scos din răbdare.

Așa zisa lege a vânzării moșiilor
Statului în loturi este alcătuită cu
tot reacționismul înfumat al
dinastiei Lahovary; iar regulamen-
tul, care explică modul ei de apli-
care, este alcătuit de mititeluțul la
minte și la inimă, care poartă nu-
mele de Păucescu și a căruia min-
tirea va rămânea tot așa de ilus-
tră la domeni, ca și în inimele
țărănilor.

Să citească cine-va cu atenție le-
gea; să citească mai ales regula-
mentul și va vedea că e cu nepu-
tință să se aplice acest haos de
reacționism și de imbecilitate.
Ceea ce era puțin clar sau cu
două înțeleșuri în legea lui Lahovary,
este încărcat cu atâtea formalități
în regulamentul lui Păucescu, în
cât nu un țeran incult, dar un
orașan mai deștept de cât un
ministru se pierde ca într'un labirint.

De exemplu, legea vorbește de
vânzarea tuturor moșiilor Statului,
fără excepție; iar regulamentul D-lui
Păucescu exclude din vânzare mo-
șiile cu o arendă de peste 20 de
mii de lei, sau permite vânzarea
numai a unei pătrimi, care să
fie cea mai proastă și cea mai
greu de exploatat, căci regulamen-
tul spune să se rezerve Statului
din moșie, care vor fi mai bune și
mai la îndemână pentru o exploa-
tare ușoară.

În sfârșit, legea mizerabilă și re-
gulamentul stupid, date pe mâna
unor oameni fără conștiință și fără
cinste, în loc să fie o bine-facere
pentru țărani, au ajuns o calamitate
mai rea de cât toate cele de până
acum.

Avem înaintea noastră un Me-
moriu asupra efectuării vânzării
moșiilor Deleanca din județul Ilfov.

Acest memoriu, pe care vom în-
cepe a-l publica mâine, coprinde
lucruri înspăimântătoare ca jefuire
a țărănilor, ca infamie fără seamăn
a albăstrimei noastre.

Din el rezultă că:

1) În loc de a se da pământ țe-
rănilor lipsiți acum, li se mai fură
din pământul dat lor la 1864 și
chiar din cel al însurăteilor, prin
chipul cum inginerii Statului și ho-
tarnicii contractanți stabilesc ho-
tarniciile.

2) Că inginerii de la ministerul

domeniilor închid ochii asupra gre-
șalelor (?) neiertate ale inginerilor
contractanți, dintre care unii vor
să ia numai bani fără să tragă
măcar o linie de măsurătoare pe
teren;

3) Că primarii calcă legea neîn-
științând la timp pe țărani de scoa-
terea în vânzare a moșiilor, de ter-
menul când se închide înscrierea
și ziua vânzării. Această zi trebuie
fixată cu două luni înainte de către
delegatul ministerului domeniilor în
unire cu unul din proprietarii cei
mai greu împuși;

4) Că, ceea-ce este revoltător și
infam peste măsură, în loc să se
înscris pe tabloă țărani români,
cultivatori lipsiți cu totul de pământ,
s'au înscris primarul, toți cârciumarii,
toate primarul, chiar copiii minori;
notarii, femeii tinere măritate din nou;
streini neimpământeniți, foști
conducători de tramway din
București; arendași și proprietarii
de moșii; fierarii, lăutarii, PROSTITUATE
ȘI BIRJARI din București.

Dar numai atâtea infamie, numai
atâtea jaf și hoție nu erau de ajuns.

În memoriul ce vom reproduce
măine, se va vedea că delegatul mi-
nisterului, un D. Manolescu, primea
bani pentru a înscrie sau a da lo-
turi mai bune.

Faptele sunt atât de revoltătoare;
abuzul, jaful și hoția așa de vădite,
în cât cerem darea în judecată a
celor însărcinați cu vânzarea și a-
nume:

A D-lui A. C. Catargiu, delegat ca
unul din proprietarii cei mai greu
impuși, deși nu are această calitate.
D-sa este vinovat de a fi subscris
actele fără a le fi citit; este vinovat
de a fi primit o însărcinare pe
care n'a îndeplinit-o cu scrupulo-
zitate.

A D-lui G. Manolescu, șef de
biurou la ministerul domeniilor,
care a luat mită și a abuzat de a-
tribuția, la care iarăși fără drept
a ajuns.

A primarului comunei, pe care
se află moșia Deleanca; a notarului
și în sfârșit a tuturor acelor cari,
pe nedrept, s'au înscris pe lista oa-
menilor lipsiți de pământ.

A inginerilor Toncoviceanu și
Cordea, primul contractant și al
doilea inginer al Statului, căci ambii
au abuzat și s'au păsuț.

În sfârșit, cerem cu stăruință ca-
sarea acestei vânzări pătate de cea
mai scârboasă hoție, de cel mai
tălhăresc jaf și de infamia cea mai
tără conștiință.

Suntem siguri că faptele acestea
nu sunt unice, că ceea ce s'a pe-
trecut la Deleanca se practică pre-
tutindeni și că, ceea ce este mai
grav și mai caracteristic: nu s'a
dat nici un deget de pământ țe-
rănilor până azi.

Această bătaie de joc trebuie să
înceteze, căci ea va scoate din nou
din fire pe țărani și atunci... vai
de albăstrime!

Un țeran.

TELEGRAME

PETERSBURG, 24 Iulie. — Legea în
privința aderării Rusiei la convențiunea
 internațională, pentru transportul mărfu-
rilor prin drumuri de fer s'a publicat.

Marele duce Alexis a plecat în Finlanda.

COPENHAGA, 24 Iulie. — Regele Gre-

ciel este așteptat aci luna viitoare; el va
fi însoțit de cei doi fiți ai săi.

Impăratul și Impărăteasa Rusiei, cu mai
mulți din copiii lor vor sosi la 21 sau
22 August. Sosirea prințului de Galles
est de asemenea apropiată.

STUDGARD, 24 Iulie. — Monitorul
anunță că simptomele boalei Regelui, au
presintat o creștere neașteptată, dar se
crede că vor ceda repede.

GENOVA, 24 Iulie. — Autoritățile au luat
măsurile pentru ca încrușișătorul chilian.
Președinte Pintó, să nu îmbarce în mod
clandestin arme și munițiuni. Comandan-
tul corăbiei oprește pe oamenii săi de a
debarca de teamă de desertări; dar nu
împedică pe nimeni de a vizita corabia.

PARIS, 24 Iulie. — Mai multe ziare a-
nunță că Regele Greciei, care este actu-
almente la Aix-les-Bains, va veni în cu-
rând incognito la Paris.

MUNICH, 24 Iulie. — Intrunirea socie-
tăților astronomice s'a deschis de către
profesorul Gylden (din Stockholm.)

BERLIN, 24 Iulie. — Se asigură că în
timpul cât va ține expoziția din Chicago,
legile cari opresc intrarea lucrătorilor
străini cu contracte în Statele Unite vor
fi suspendate pentru lucrătorii și am-
pluații expozanților.

CONJUNCTIVITA GRANULOASĂ

SI
SERVICIUL SANITAR LA CORPURI

I

Dacă această boală a fost și con-
tinuă a fi atât de intensă și de de-
zastroasă la noi în armată, aceasta
se datorește în cea mai mare parte
neglijenței medicilor militari, me-
dicilor auxiliari și comandanților
de corpuri.

Cercetând cu minuțiozitate mo-
dul cum își îndeplinesc, cea mai
mare parte din medicii militari,
datoria lor în serviciile respective,
am putea scrie volume întregi a-
supra neglijenței lor de la cel mai
mic și până la cel mai mare; cu
toate că Statul plătește destul de
bine, pe parte din acești oameni
așa ziși ai științei în schimbul ser-
viciului de o jumătate sau maxi-
mum o oră pe zi, ce sunt obligați
a face la corpuri, sau la spitalele
respective.

Începând cu medicii de la cor-
purile de trupă și în special cu
acei ce sunt în garnizoane izolate—
aceștia putem zice că domnesc, —
cea mai mare parte dintre dânșii
caută, prin lingușiri și diferite ser-
vicii aduse șefului de corp să își a-
tragă simpatia lui. Bună-oară ei nu
dați scutire la oameni pentru că a-
ceasta nu place comandantului; nu
împresc în infirmerie pentru-că nu
îi place comandantului; nu raportează
când oamenii le vin stâlciți în bă-
taie la vizită, pentru-că aceasta nu
îi place comandantului; nu dă scutire
ofițerilor când se îmbolnăvesc, pen-
tru-că iarăși comandantul l'a rugat
să nu dea scutire la ofițeri; nu
vede carnea proastă ce se dă ca
nutriment trupe, pentru ca să nu
supere pe șeful de corp; nu ved
că oamenii să șterg cu obele la ochi
și că prosoapele se țin curate în ra-
niță numai pentru inspecție; nu
raportează și nu cer să se cum-
pere batiste la oameni, pentru că
știu că șefului de corp nu îi place
să cheltuiască din masa generală.

Medicul nefăcând toate acestea
pentru a plăcea șefului de corp, el
își neglijează în schimb cât poate
serviciul său. Lipssește cât de des
de la vizita de dimineață, lăsând

ai face vizita farmacistul corpului
sau caporalul, sau sergentul sanitar,
cărora le lasă bine înțeles „ra-
poarte iscălite“ pentru a simula
prezența. Aceștia primesc și scot
bolnavii din infirmeria corpului,
după cum îi duce capul—îi tra-
tează după cum se pricepe, bine
sau rău. Nici chiar statisticile lu-
nare nu le lucrează medicul sin-
gur, el impune farmacistului cor-
pului sau caporalului infirmier ca
să i le facă. La sfârșitul unei însă
solda o primește regulat.

Partea cea mai nostimă din ser-
viciul unui medic militar ie „vizita
matinală“. La această vizită, unde
vin în fie-care zi 20—30 de oa-
meni, se petrec într'adevăr lucruri
tare frumoase în modul cum se
tratează mai toate boalele cu me-
dicamente „empirice“. Așa bună-
oară, fie care medic își are pre-
scripțiile lui particulare la aparat,
medicamente așa numite „chasse-
malade“ precum: prafuri emetice,
soluție de asu-fetidă, decoctiune de
pelin și alte medicamente cu gust
și efect insuportabil. Aceste me-
dicamente se dau la oameni pentru
a le tăia pofta de a mai veni la
vizită și a mîi supăra pe D-nu me-
dic, ear dacă un bolnav, suferind
de o boală ce D-nu medic nu o
cunoaște, continuă de a veni la vi-
sită, atunci el ori este bătut de în-
suși medicul corpului, ori este no-
tat în registru ca simulant, după
care comandantul companiei ie ținut
de a aplica ori-ce pedeapsă va pofti,
în cele mai multe cazuri: bătaia.

Toate cele-alte maladii ca: durere
de cap, durere de șale, otalgie,
nevralgie intercostală, reumatism,
bronchită, gastricism, ftisie și ori
ce poftiți, se tratează în mod uni-
versal cu medicamentul empiric o
doză de sulfat de magnezie.

Bolnavii de ochi sunt supuși la
adeverate torturi. — Acești oameni,
după ce au nenorocirea de a se în-
bolnăvi tot din neglijența medicilor
și a șefilor de corpuri, apoi ei mai
sunt și bătuți, li se reduce porția
de mâncare, sub pretextul că s'au
frecat la ochi sau că și-au pus din-
tr'adins var în ochi.

Și dacă boala de ochi s'a întins
și a luat proporțiuni așa de mari,
putem afirma că aceasta se dato-
rește numai incapacității și nepă-
sării unora dintre medicii militari,
— cea mai mare parte fiind „da-
vilani“ sau persoane ce n'au putut
face nimic în practica civilă, — Crud
adevăr, — dar ie așa!

Aceștia stau înaintea „conjunctivi-
tei granuloase“ ca vițelul la poartă
nouă și greșala a fost și este că
adeveratul oculiști al armatei n'au
impus prin ordine severe „un anu-
mit tratament“ pentru această boală
și care să se urmeze la toate cor-
purile.

Am văzut medicul militar, cari nu
pot să destingă nici felul conjuncti-
vitelor și, ce ie mai trist, că mulți
dintre ei tratează de conjunctivită
catarală bolnavii ce au granuloasă
și vice-versa și în loc de a-i isola
de contactul celor alți, ei sunt la-
sați la un loc cu cei sănătoși și
boala se întinde, ia proporții fu-
nește. Conjunctivita purulentă o
confundă cu cea blenoragică; în fine
diagnosele de conjunctivită s'olicu-
lară, catarală, granuloasă, puru-
lentă s'au blenoragică sunt turnate
așa la întâmplare fără a fi bazate
pe caracterele științifice a le boalei.

Ascar.

O CRIMA

Ocenele-Mari [Vâlcea] 22 Iulie

Domnule Director,

Până când vă vom trimite o copie dupe
petiția, pe care locuitorii acestei urbe o
vor înainta zilele acestea Onor. minister
al cultelor și instrucțiunii publice, vă ru-
găm să bine-voiți a da publicității fap-
tul scandalos ce s'a petrecut aci zilele
acestea, de cea mai imorală și perversă
institutoare din țară.

Sunt trei ani de când orașul Ocenele-
Mari a avut nenorocirea d'a avea în sê-
nul său ca institutoare și acum ca direc-
toare a școlalei de fete pe Ana Rădulescu,
poreclită D-șoară, dar cea mai mizerabilă
ființă, prin faptele sale murdare și cri-
minale. Se vorbea de mult, că această
D-șoară întreține legătură de amor cu
cumnatul său legitim, Michăiță Enescu,
comerciant din R. - Vâlcea; se bănuia că
dînsa ar fi autoarea morții surorii sale,
care a prins-o în delict flagrant cu bă-
răbul său. Toate acestea însă nu erau bine
constatate, ci remăneau ca bănueli. În
seara de 17 Iulie a. c. însă s'a dat pe
față toate faptele criminale și toate mur-
dăriile, ce le săvîrșia această institutoare
cu cea mai abilă meșteșugire. Atât localii,
cât și lumea venită aci la băi, unde sunt
peste 450 de persoane, au fost alarmate
de niște țipete de femeie, de spargeri de
giamuri la ferestrele școlalei de fete și
detunări de focuri de revolver. Acestea
se petreceau pe la orele 9—10 seara.

Autorul acestor scandaluri era Michăiță
Enescu, cumnatul și amantul profesoarei
Ana Rădulescu. El venise a depune ca
de regulă cu cumnata sa, dar după cum
aceasta nu se găsea la școală unde este
directoare, ci benchetua cu o altă damă
venită la băi și anume Eufrosina Mirea,
de fel din București, Strada Plevnei 144,
și care era în gazdă la Ghiță Matei Ca-
lomfirescu, unde se petreceau seara cu-
metriile acestor onorabile; văzînd Mi-
chăiță Enescu că nu poate da de urma
cumnatel sale și avînd bănueli că dînsa
ar fi în amor cu un oare-care Călinescu
din Pitești, s'a dus la școală unde a spart
giamurile. Aci, în școală, în seara aceasta
de 17 Iulie, se găsea D-na Maria Mirea,
muma sus zisei Eufrosina Mirea. Dînsa
este aceia care a început să țipe, când
giamurile au fost sparte de Michăiță
Enescu.

A doua zi, 18 Iulie, primarul local a
încheiat convenitul proces-verbal, unde s'a
constatat prin declarațiile martorilor și
ale inculpaților, atât autorii scandalului
din seara trecută, cât și că Ana Rădu-
lescu, directoarea școlalei, trăia de mai
mulți ani în concubinagiu cu cumnatul
său Mihăiță Enescu și că cele două co-
pile ale acestuia sunt făcute cu dînsa.
Ana Rădulescu a mai declarat, că nu ea
este autoarea morții surorii sale, după cum
susține Enescu. Există în acest proces-
verbal declarația scrisă și subscrisă de
această directoare; mai există apoi de-
clarația femeii Anica Grigore Ivan, rudă
de aproape cu directoarea și unde se pe-
trecău cele mai murdare fapte în tot tim-
pul cât a locuit aci Ana Rădulescu.

Procesul-verbal se va înainta atât pro-
curorului local, cât și ministerului de
culte spre a se face cele de cuviință.

Iată pe ce mâini murdare și criminale
a ajuns instrucțiunea și educațiunea fra-
gedelor copile, pe cari părinții cu neca-
zur și cu multe griji le hrănesc și le fac
mari! Și ne mai plîngem că părinții nu și
trimit copiii la școală! Și ce ar putea să
învețe copilele, ce morală ar putea să ia
de la o mizerabilă institutoare ca Ana
Rădulescu, care își omoară pe adeverata
ei soră, pîntra a face copii nelegitimi
cu legitumul ei cumnat?

Sărmană școală, pe ce mâini murdare
ai ajuns — Detalii pe viitor.

Din Braviță.

Inchiderea Parlamentului englez

LONDRA, 24 Iulie. — Sesiunea parla-
mentului s'a încheis printr'un discurs al
tronului, care declară că relațiunile cu
toate puterile continuă a fi raporturi de
pace și de amicitie. Discursul mențio-
nează tractatele încheiate cu Portugalia
pentru Estul Africii și cu Italia pentru
Nord-Estul. Negociările cu Statele-Unite
în privința mării de Bering sunt foarte
înaintate, dar nu s'au terminat încă. Dis-
cursul constă o îmbunătățire simțitoare
în situația Irlandei și enumeră legile votate
în cursul acestei sesiuni.

Cronica din Slănic (Moldova)

Iulie 23.

Nu'mi pun aci impresiunile scrise în chip poetic, — stil înflorit, inchipuire, înaripată... Eu am venit să'mi caut de sănătate.

De la Târgu-Ocna până la Slănic, am înghițit o cătămie respectabilă de praf, pe care, vreme de două zile nu'mi-a spălat-o apele curate.

Pe un soare arzător, ajuns în băi, zor din vilă în vilă, din otel în otel, pentru găsiere de culcuș. Ți-ai găsit. Suie, coboară și iar suie... pace!... Ocupat... ori prea sărat... mai sărat de cât numărul 6.

Scumpte amarnică... Ți cer de la obraz, știi, 350 lei pentru un sezon — cum se zice în stil... de baie — și ce mai cameră! Fie că-i sta o lună — atât se chiamă un sezon, — fie că-i sta 10, 20 zile... Puțin îi pasă onor. domn închirietor-antreprenor, ori proprietar.

120 lei, 150, 200, sunt cuburii de rîndunele, pe sub ștreșini, ori, pardon, mai prin dos unde va... Și trebuie să te bucuri de vr'o grație particulară, — stil Cataractist, — ca să ai parte de vr'un pătucean mai curățel, ori de vr'un spălător... mai spălătel.

E comedie, trebuie să știi! Am avut parte, — așa sunt eu om cu parte, — să dau peste un prieten, care, în așa vilă mi-a dat un cubușor, cum doșnic, nu-i vorbă, dar bucurându-mă de sus pomenita grație particulară, mi-l orândui... prietenește, pe un preț, — comercialmente grăind, — convenabil!

Ei, în sfârșit, începutul și cura. Măntuitorule, numărul 3, fi bine-cuvîntat de generațiile prezente și viitoare!

Poeții au căutat păstorii și păstoricele cu gură ca cireșă, — munții coperiți cu brazii... și alte poetice iviri...

Mie, tare mi-e teamă c'o să'ți fac o odă, în metru antic, ție numărul 3, ușurător și echilibrat al puterilor stomaciale!

Birturile, poate ți fi vrînd să știi, ce noimă au?

Scump... și, pardon, cam prosticel. Doctorul ți poruncește să ți cure, să faci curare, — știi, posturi în zile de dulce; — ei, D-ni birtași nu se împacă cu poruncile date clienților respectivi. Gătesc ce le vine D-lor la socoteală, așa că uneori cată să te mulțumești cu câte-o cinstită bucățică de carne friptă, ori cu câte un pușor de... cuvios pușor... mē rog, fără ariere pensē, cum zice Turcu.

Serviciul hidroterapeutic, de pildă, iar ți fi vrînd să'ți știi cum e? scump... (e boala localității a fi scump) și... nu tot-d-a-una eminamente făcut...

Când e var, nu e cărămidă, — iacă și eu! de la eforie la bibliu... distanță enormă! voiam să spun, când sunt prosoape, nu's cearșafuri, și din potrivă. Afară de două băiași, al căror nume ar trebui trecut urmașilor, în mâna cărora te simți *massal, fricționat*, — în colo... adunătură de ocazie.

Dar cu ceasul de baie ce comedie este? știi, lucru mare. De-o pildă: Puteam face baie și pe la 5 1/2 diminețile.

Acu, înțeleapta administrație, hođoronce-trone, pune regula ca la 6 punct să se înceapă... când o fluera aburul de la vapor...

Apoi să nu'ți vie cu *paracsin*? și când e faimosul D-lor sease de dimineață? *Ad libitum*, cum zice grecu. Une-ori așteptăm la așa... raiului câte o cinstită jumătate oră și... tot nu mai fluera... fluera-le-ar prin cap, doamne iartă-mē!

Și astea, se fac, ci-că, pentru că unii din administrație nu pot suferi pe Dr. Pastia, un medic distins și cu deosebire activ; dar, pentru D-zeu, nu-i face doctorului în ciudă pe spinarea sferinzilor!

Unde mai pui, că nu's de cât patru caz, mari și late, în care cată să se balăcească pe rînd, ca la moară, 70 — 80 persoane... înainte d'a face cura!

Apoi, mē rog D-voastră, când se te moi, când să te curăți, când să te plimbi? când toate? că ceasul stomacului, săracu,

o trăda, căzu sub emoțiunile zilei. Se făcu bine îndată, ea însă povătuia pe mama sa de-a merge singură la această comedie. Când D-na d'Armaillac plecă, Jeana se culcă și luă un roman; dar amasa sa de noapte era rochia Dejanierei; fiacările geloziei o ardeau tare; se miră cum de nu-i scrisese Marțial.

Era posibil să fie așa de calm după o așa de bruscă despărțire. Cum nu-l reținuse forța? Cum nu l'urmărise până la seară?

— Oh! el nu mă iubește, suspină ea. El este tot al acelei fete; și eu nu eram de căt o incurcătură pentru el; și eu, cu toate nedreptățile mele, cu toată mândria mea lovită, cu toată mânia mea, eu simț că-l iubesc la nebunie. El are veșta mea. Este a lui însuși și viața mea.

Ea scobori din patul său și deschise o cutie secretă a mesii, unde ea dete de niște perle.

Oh! scumpele mele perle, zise ea plînd, voi mă consolăți la toate!

În acest moment, ochiul său rătăci se opri la poțretul tatălui său.

O tatăl meu! zise ea înpreunându-și mânele, sunt o d'Armaillac și am trădat acest frumos nume!

XII
Orele de dragoste nebunescă.

Jeana se întoarce de două-zeci de ori în patul său, fără a putea calma frun-

tea sea care ardea, fără să-și poată liniști bătăile inimii.

Ea se apleca către pendul: erau unsprezece ore, se scobori din pat și se îmbracă în grabă. Ea luă rochia pe care o lăsase dinioara, ca să poată spune mamei sale că voise să o întâlnească la comedie.

Dar nu pe acolo să se duca, ci alergă ea tot deauna în strada circului, decisa la tot, chiar a face șgomot.

Sosind la casa lui Marțial, sufl scara fără a vorbi portarului. Micul negru, care juca cărți în odaie, voiam să zică în salon, o urmăresce pe seară și i spuse, că D-l conte nu este acasă.

— Voiesc să-l aștept, deschide-mi ușa. Negrul ascultă.

Frigul era simțitor, ea tre mura, fu multumită gîsind foc.

— La ce oră se întoarce D-l de Briançon?

— Treaba D-lui conte. Negrul zicua acestea cu un aer aproape filozofic, părea că are necesitate de a susține pe stăpînul său, ca vechii valeți din comedie.

— Și această D-ră, zise Jeana, va veni năntea lui?

— Nu sunt în confidența lor.

— Vine ep în toate seri?

— Oh! nu. Ea nu vine de cît când se teme acasă la dansa.

— Eri a fost?

— Nu m'aduc-minte. D-rad'Armaillac

găsi nedemn pentru ea să întrebe pe negru...

— Bine, îi zise ea făcându-i semn să easă, voiți aștepta un sfert de oră.

Negrul murmură printre dinți:

— Dar dacă D-l conte va veni cu alt cine-va?

În orbirea sa, D-ra d'Armaillac dăduse într-o parte toată demnițata, dar odată fiind la Marțial avu rușine de ea însăși.

— Ce! striga ea, m'am înjosit să vin până aci. Din momentul când remase singură ea cerceta mobilile: acești marțurii muți ai tuturor lucrurilor cari au tot-d'a-una fisionomia lor indişeretă. Spre pildă, într-o crăpătură ce se afla pe cămin, Jeana observă un medalion, care cu era ori.

Ea îl luă, îl deschise și găsi un portret. Natural al eră portretul lui Marțial. — Marguerite Aumont avea obiceiul de a-lăsa lucrurile la amantul său, precum și acest medalion care conținea portretul altuia.

— Când mă gândesc, zise Jeana, aruncând medalionul în foc, că acest portret a fost la gâtul acestei fete.

Marguerite Aumont lăsase alte urme pentru întoarcerea sa în odă. Pe masă, era un roman deschis, având ca semn un ac pentru păr, pe o coștolă sub un cristal de Venezia, era un buchet de flori artificiale, neghină și mac roșiu de

câmp, pe cari cineva le aruncase peptenându-se.

Romanul și buchetul se duseră și ele după medalion în fiacări.

Cu toate acestea Marțial nu se întorbea. Jeana nu voi ca mama sa să-i teacă socoteala de timpul său. Ea ar putea să ese pentru a o întâlni; ea putea înepăși și zică ca odată la poartă, ea nu se temea că ar fi prea palidă; dar această îndrăzneală nu dăra de băt o jumătate oră; se hotărî să se întoarce acasă.

Trecând prin sala de mîncare, ea aviză pe negru care adormise deja.

Copilul meu, îi zise ea, daoa mi juri secretul, îți voi da zilele acestea unei napoleoni; D-nu de Briançon nu trebuie să știe că am venit în absența lui aci.

Negrul jură pe marți lui Dumnezeu. Ea ajunse acasă chiar năntea mamei sale; regăsi patul său care nu îi fu mai dulce ca o oră mai năinte.

A doua-zii, după dejan, ea zise D-nei d'Armaillac;

— Mama; s'a terminat, sunt deciaș la tot.

George G. BURSAN DOCTOR în DREPT de la facultatea din Paris, fost magistrat, Consultanți 9-10/2a. m. 34-6p. m. STRADA NOUA, Nr. 6 în fața Hotelului Capșa.

Avocat

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĒRUL”

ARSĒNE HOUSSAYE

LACRIMILE JEANEI

X

Abizul amorului (13)

— Într'adevăr, D-le, ești prea bun; nu te-am înțeles până aci: ți'am răpit câte-va ore din frumoasa D-tale viață parisană.....

Contele Briançon reluă mama D-rei d'Armaillac.

Dar ea se soulă și și puse pălăria.

— Adio, Domnule, uită voiți uita!... Marțial încercă pentru a reține pe tânăra fată, făcu promisiuni vagi de căsătorie; dar ea nu că vr'u s'asculte, și plecă în grabă.

— Am zis că voi uita, murmură ea, când fu în stradă. A uita! da, voi uita în moment.

În acea zi mîma-sa trebuia să o ducă la D-na d'Arfeuil, care dă o comedie.

— Măv oîrăsbuna, zise Jeana; D-na Delamere va fi la D-na d'Arfeuil, eu voi spune că-l iubesc.

Ea înțelese că se va răsbuna..

Seara, când se îmbrăca pentru acompania pe mama-sa, leșină. Forța sa

le 11 trecute fix, cum ar zice Farfuride. În toate celea, necurățenie, scumpețe; și nu'ți i la îndemână incal, dupe ce scoți la hărtie albastră, de ți se rupe inimioara privind cum se duce... una câte una...

D'apoi cu Regele ce mai năpste pe capul administrației... extrem de darnică și activă de astă-dată!

Vine? ori nu vine? Asta-i vorba zisă adese-ori în loc de bună ziua... și de: cum ți-a mers... cura?

Da ia lasă zău, că e prea și Maiestatea Sa.

Bine, dacă avea de gând să vie, trebuia să spue ziua și să n'o mai schimbe, ca pe guvernul... La dracu! Schimbare de miniștri mai pricep... că iese ceva pentru sacro sancta sa personă.

Dar cu rigita?

Auzi mē rog? Să ție în friguri atâtea zile pe onor. efori și funcționari... Până și pe D-nul Cuza, intendentul spitalului S-tului Spiridon, intendentul presumpțiv al casei Dr. Rusu, sau mai bine al Regelui, care va trage în gazdă la Dr.

Măcar și cu bietu Dr. Rusu! Apoi se face așa lucru, ba zău!

D-rul prea politicoș, își dă casa ca Eforia s'o gătească pentru Rege, și D-rul se mută cu familia la otel, își strînge lucrurile grămadă și le duce pe la otel, — se stînginește cum îi mai rău, — și... Regele amănă, se schimbă ca și vremea în Slănic.

Apoi, drept e, frumos e, ba nu adică vî întreb, conștiincios e?

Ba ce s'au uscat ghirlanzile! ba ce s'a stașidit așa zisul arc de triumf; ba ce s'au spălăcit steagurile! — toate așteptând pe Rege. Tot ce așteaptă ceva de la Rege, e preursit, se vede, să se... ofilească, să se strice!

Activitatea eforiei cu prilejul acestei vizite, a minunat pe toți: ce mai poduri drese! ce mai rampuri puse pe ici, pe colo pe marginea drumurilor; ce mai stîlpi bătuși și vâpsii! — Ba încă, culmea și la clădirea nouă care nu se mai ridică, au început a lucra... ca Regele să vadă că Administrația... lucrează spre înflorirea Slănicului! (Durea-m'ar capu, de grija ei!)

Iacă, de-acestea se fac pe la noi... Reclamă unii, dar de prisos... Mult, mult, îi mai trebuie, așa zise, prima noastră stațiune balneară, pentru a fi în adever... prima...

Nu știu însă când or face urechi bune... onorabili Eforiei!

Și așa fiind... cu salutare și cu la revedere!

Niger.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripție a ziarului Adevărul:

Suma din urmă lei. . . 1608.00

(Va urma) Total lei 1608.00

O ESCROCHERIE

De mai mult timp un pungaș exercita meșteșugul lui într'un mod destul de productiv și destul de ingenios.

El observa vr'o casă care era mai liniștită, se oprea în dreptul porței și când trecea vr'un băiat sau vr'un servitor, el îl trimetea cu un bilet la cel mai apropiat băcan, pe care pusese ochii să l'pun-găsească.

Escrocul însă observa mai întâi numele negustorului și starea lui de prosperitate și apoi îi adresa biletul redactat cam în acest mod:

„Domnule.... te rog trimitem o oca de zahăr și o oca de cafea, cum și o cutie de Franck-Cafea și restul de la 20 lei.”

Ce o-dată cerea restul de la 5 lei sau de la 10.

Negustorul văzînd că-i știe numele făcînd adese-ori ast-fel de afaceri, trimetea pe băiatul din prăvălie cu articolele comandate și cu banii ceruți.

Pungașul aștepta la poartă, și când venea băiatul, i spunea să l'aducă zahăr

bucăți când era căpătâni, sau vice-versa; oprea banii și cafeaua și dispărea până când băiatul să se întoarcă.

Afacerea mergea bine, negustorii începură a fi părțiți pe rînd până ce mai mulți încunoscîntăra poliția, care dete telegrame tuturor comisarilor.

De ună-zi, pe când un comisar era într'o prăvălie în strada Sfinții Voivozi, esplicînd felul de pungașie care se practica, tocmai atunci intră un servitor cu un bilet prin care i se cerea o oca zahăr și un pachet cafea Franck, spunînd că un domn l'a trimis.

Băcanul aranjă cele cerute, dete restu până la 20 de lei și trimise băiatul; iar comisarul se duse pe o altă stradă să l'apuce când ar voi să fugă și în adevăr în momentul când abilitul cavalier de industrie voia s'o ia la sănătoasa, fu prins de comisar.

Acest escroc este un fost muncitor pe la tipografia Cucu. El se numește Dumitru Ionescu.

Iată cum și numele negustorilor înșelați de acest pungaș și cari au reclamat D-lui Judecător de instrucție Stătescu, care are în cercetare această afacere:

Toma Dragomirescu, strada Sf. Voivozi; Vasile Vericeanu, Calea Rahovei; Gh. Velcescu, strada Știrbei-Vodă; Tache Scărlătescu, Sf. Voivozi; I. Nistorescu, strada Berzei și Diamandi Tarpo, strada Mihael-Vodă.

Pungașul a mai declarat că complice și pe un Anton Gheorge, dar s'a constatat că acesta nu era vinovat.

Mephisto.

INFORMAȚIUNI

Constituționalul anunță că ministrul de război, în urma denunțării publicate de noi în contra locotenentului-colonel Căpălescu, a însărcinat pe generalul Anghelescu cu anchetarea faptelor.

Luăm cu plăcere act de știrea ziarului junimist, dacă ea se întemeiază pe adevăr și avem speranță că D. General Anghelescu nu va asculta de cât de dorința de a face dreptate.

Rugăm însă pe ministrul de război ca să publice prin Monitorul oficial rezultatul anchetei.

Soldaii din cazarma Malmaison au fost campați în corturi pe platoul Cotrocenilor, de oare-ce febratifoindă bătute în acea cazarmă.

D-nul ministru de război, a dat ordine să se ia cele mai serioase măsuri spre a se împiedica întinderea epidemiei și în cele-alte cazarme.

Dar oare de ce s'a așteptat atât și nu s'au luat măsuri severe din primul moment?

Pentru că neglijența celor însărcinați cu starea sanitară a cazarmelor e prea mare.

Aflăm cu plăcere că D. inginer V. Ștefănescu, care pentru cauze politice, fusese licențiat de la căile ferate, a fost numit — după recomandația D-lui prefect Logadi și a comitetului permanent — inginer șef al județului Dolj.

Felicităm pe D. Olănescu pentru acest act de dreptate, cum și pentru buna achizițiune ce a făcut în persoana D-lui Ștefănescu.

—*—

Analiza Chimică

Calitativă și cantitativă a apelor minerale de la Vizante (jud. Putna)

Ast-fel este titlul tezei prezentată la concurs pentru obținerea gradului de farmacist de Corp de armată (major) de D-l G. Constantinescu, farmacistul Diviziei din Focșani. Această lucrare este făcută, după cum ne spune autorul în prefață, în laboratorul de chimie al armatei, condus de eminentul farmacist Urbeanu.

Analiza apelor minerale, să știe, nu este o lucrare așa de ușoară, și tocmai de se cere mai mult, sîrguință și precizie, să vede de la citirea primelor pagini că a fost călăuză în determinația compozițiunii chimice ale acestor ape.

La începutul tezei un plan topografic foarte bine executat, ne arată cele 6 surse pe care D. Constantinescu le-a analizat în parte, atât calitativ cât și cantitativ.

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—*—

—

